

Arrest

nr. 95 627 van 22 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. VAN EENOO, die loco advocaat S. BUYSSE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 16 oktober 2011 het Rijk binnen en diende op 17 oktober 2011 een asielaanvraag in. Op 7 september 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Soedanese nationaliteit te bezitten en op 12 april 1973 geboren te zijn te Kosti. U woonde uw hele leven in uw ouderlijk huis in de stad Damazin, tot uw trouw in het jaar 2010, waarna u samen met uw vrouw een huis huurde in de stad Damazin. U bent sympathisant van de beweging 'Sudan People's Liberation Movement' sinds het jaar 1992, en werd er later ook lid van. U liep school tot uw 18 jaar, en volgde daarna van 1993 tot 1997 studies verpleegkunde, waarna u werkte in het ziekenhuis te Damazin als verpleger. Op tien maart 2002 werd u gearresteerd in het ziekenhuis waar u werkte, omdat u gewonden van de beweging 'Sudan People's Liberation Movement' verzorgd had. U werd gedurende tien dagen opgesloten in het gebouw van de veiligheidsdiensten, waarna u voor een week naar de gevangenis 'Shala' in El Fasher werd overgebracht, en daarna naar de gevangenis 'Kober' te Khartoum. U bleef opgesloten in de gevangenis te Khartoum tot juli 2005, toen u werd vrijgelaten in het kader van het vredesakkoord. U keerde terug naar de stad Damazin, en hervatte er uw werk als verpleger in het jaar 2008. Op één september 2011 werd u te Damazin een tweede maal gearresteerd omdat ze u ervan verdachten lid te zijn van de beweging 'Sudan People's Liberation Movement - North'. U werd ondervraagd en men wou van u weten waar M. A. [toenmalig gouverneur van de provincie Blauwe Nijl, en 'Sudan People's Liberation Movement - North'-voorzitter] was. U werd na twee dagen terug vrijgelaten, op voorwaarde dat u zich dagelijks zou komen aanmelden. U voelde u zich niet langer veilig gezien de veiligheidsdiensten op willekeurige wijze beschuldigingen uitten, en u besloot Soedan te verlaten. U reisde per vrachtwagen van Damazin, via Madani, naar Port Sudan waar u gedurende tien dagen verbleef bij een vriend van u. Deze vriend bracht u in contact met een smokkelaar, aan wie u 1500 dollar betaalde om u aan boord van een schip te brengen. U verliet Soedan op 27 september 2011 per schip vanuit Port Sudan, en kwam aan te België op 13 oktober 2011. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 17 oktober 2011.

B. Motivering

Het dient vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt

Er dient te worden vastgesteld dat u uw permanent en recent verblijf in de stad Ad Damazin te Soedan, niet aannemelijk heeft kunnen maken.

Gevraagd of er een universiteit is in de stad Ad Damazin, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Volgens de beschikbare informatie is er wel degelijk een universiteit in de stad Ad Damazin, met name de 'Blue Nile University' (zie documentatie in administratief dossier). (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd of er ooit een treinverbinding was in Damazin, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Volgens de beschikbare informatie is er ooit wel degelijk een treinverbinding geweest tussen Ad Damazin en het noorden, waarvan een oude (niet meer operationele) spoorlijn getuigt. Gevraagd of de provincie 'Blauwe Nijl' ooit een andere naam had, antwoordde u dat het voorheen Damazin heette, omdat er vroeger geen verschillende staten waren (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U voegde eraan toe dat, sinds de overheid het land in verschillende staten opdeelde, het 'Blauwe Nijl' heet. Volgens de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier), waren er voor het jaar 1991 18 provincies. In het jaar 1991 reorganiseerde de overheid deze administratieve regio's in 9 federale staten – waarbij de huidige provincie 'Blauwe Nijl' deel uitmaakte van de provincie 'Central'. In 1994 werd de provincie blauwe Nijl een aparte provincie. Gevraagd in hoeveel districten de provincie Blauwe Nijl opgedeeld is, antwoordde u dat er drie districten zijn, namelijk Diazane, Kurmuk en Al Roseires (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Volgens de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier), is de provincie Blauwe Nijl evenwel opgedeeld in 6 districten, en heten deze Ed Damazin, El Roseires, Al Tadamon, Bau, El Kurmuk en Geissan. Gevraagd wat het zone-nummer is, dat men moet ingeven wanneer men naar de stad Damazin wilt bellen, antwoordde u dat er geen zone-code bestaat, en er enkel de landcode '00249' gevormd moet worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Volgens de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier), bestaat er wel degelijk een zonale code voor de stad Damazin, namelijk (0)551. Gevraagd sinds wanneer M. A. gouverneur was de provincie Blauwe Nijl, antwoordde u sinds 2007 (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd of M. A. dan gouverneur was van 2007 tot september 2011, antwoordde u bevestigend. Volgens de beschikbare informatie, werd M. A. pas in april 2010 gouverneur van de provincie Blauwe

Nijl, en woonde deze te Damazin. **Uw verklaring dat M. A. een viertal jaren gouverneur zou zijn geweest van de provincie Blauwe Nijl, samen met bovenstaande foutieve verklaringen in verband met de stad Damazin, doet alle geloofwaardigheid van uw verklaringen steeds in Damazin gewoond te hebben, teniet.**

Verder legde u meerdere verklaringen af die fundamenteel afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde lidmaatschap van de noordelijke sectie van de beweging 'Sudan People's Liberation Movement', alsook aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen gearresteerd te zijn geworden te Damazin, in de context van de gebeurtenissen aldaar, in september 2011

U verklaarde lid te zijn van de noordelijke sectie van de beweging 'Sudan People's Liberation Movement' (verder SPLM) (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd sinds wanneer er sprake was van een noordelijke en een zuidelijke sectie van deze beweging, antwoordde u sinds **1982**. Gevraagd wat er dan gebeurde in 1982, waardoor er sprake was van een noordelijke en een zuidelijke sectie, antwoordde u dat J. G. de SPLM stichtte en er **een noordelijke sectie is vanaf 1984**. Op een later moment tijdens het gehoor op het CGVS, verklaarde u dat G. eerst de leider was van de hele beweging, en dat, sinds de afscheiding, A. voorzitter is van het noorden (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd wanneer deze afscheiding plaatsvond, antwoordde u dan weer **juli 2009**. Gevraagd of u de scheiding tussen Soedan en Zuid-Soedan bedoelt, antwoordde u bevestigend. Gevraagd wanneer deze plaatsvond, antwoordde u het **niet meer te weten**. Gevraagd wat u dan bedoelde met '**juli 2009**', antwoordde u dat er **toen verkiezingen waren, betreffende de vraag of Zuid-Soedan al dan niet onafhankelijk moet worden**. Uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt evenwel dat de beweging SPLM in een noordelijke en zuidelijke sectie opgedeeld werd, als gevolg van de **onafhankelijkheid van Zuid-Soedan op 9 juli 2011**, een tweetal maanden voordat u Soedan verliet. Verder blijkt dat het referendum betreffende de vraag of Zuid-Soedan al dan niet onafhankelijk moest worden, plaatsvond in **januari 2011**. **Dat u helemaal niet op de hoogte blijkt te zijn, zelfs niet bij benadering, van de datum waarop Zuid-Soedan een onafhankelijk land werd, doet verder ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielrelaas. Immers, de afscheiding van Zuid-Soedan vond plaats een tweetal maanden voordat u, zo u beweert, Soedan verliet, en was de rechtstreekse oorzaak voor de opdeling van de beweging SPLM in een noordelijke en zuidelijke sectie. Daarenboven werd 'Sudan People's Liberation Movement – North' (verder SPLM-N), een verboden politieke partij in Soedan na de onafhankelijkheid van Zuid-Soedan omdat deze beschouwd zou worden als een verlenging van een buitenlandse politieke partij, en brak er geweld uit in onder meer de provincie 'Blauwe Nijl' en andere zuidelijke grensregio's, nadat Zuid-Soedan zich van Soedan afscheidde. Dat u eerst verklaarde dat de SPLM in een noordelijke en zuidelijke sectie opgedeeld werd in het jaar 1982, dan weer in 1984 en dan weer in 2009, doet alle geloofwaardigheid van het door u opgeworpen SPLM-lidmaatschap teniet, gezien deze opdeling pas plaatsvond na de onafhankelijkheid van Zuid-Soedan in juli 2011. Dat u verder geenszins de onafhankelijkheid van Zuid-Soedan in de tijd weet te situeren, doet verder afbreuk aan uw verklaringen in september 2011 het geweld in Damazin te zijn ontvlucht, gezien dit geweld plaatsvond in de nasleep van de onafhankelijkheid van Zuid-Soedan, een tweetal maanden voor uw vertrek uit Soedan.** U verklaarde dat u lid werd van de beweging SPLM in het jaar **2000** (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Wanneer u, op een later moment tijdens het gehoor op het CGVS, gevraagd werd wanneer SPLM gesticht werd, antwoordde u het niet te weten, en voegde u eraan toe dat u met hen sympathiseerde sinds het jaar 1992, en bij de beweging ging in het jaar **1997** (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd wie de voorzitter is van SPLM, antwoordde u M. A.. Gevraagd sinds wanneer laatstgenoemde de voorzitter is, antwoordde u **sinds de jaren '80** (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd wie voor M. A. voorzitter was van SPLM, antwoordde u A. K. (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel dat M. A. pas in juli 2011 voorzitter werd van de noordelijke sectie van SPLM, J. G. voorzitter was van SPLM tot het jaar 2005, en daarna opgevolgd werd door S. K. die SPLM voorzitter was tot het jaar 2011. Verder blijkt dat de door u vermelde A. K., de functie van 'State Minister at the Council of Ministers' uitoefent, binnen de huidige Soedanese regering. **Bovenstaande verklaringen met betrekking tot de beweging SPLM doen dan ook verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen lid te zijn van de beweging SPLM.**

Gevraagd wat u allemaal kunt vertellen over de gebeurtenissen in Damazin, in september 2011, antwoordde u dat u hoorde dat het conflict ontstond toen een zekere A. E. O., die de leider zou zijn van het verenigd leger, de stad Damazin via de poort 'El Mahasil' wou binnengaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). U verklaarde dat de weg hem versperd werd, er een discussie ontstond en men begon te schieten. Gevraagd welke de rol was van M. A. in deze evenementen, antwoordde u dat u enkel weet dat M. A. die dag wegging. Gevraagd waarom hij wegging, verklaarde u dat er een probleem was tussen het leger van de beweging en het leger van de staat, maar u niet weet wat dit probleem was. Gevraagd of u weet wie J. S. is, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt evenwel dat niet A. E. O. maar wel J. S. aan het hoofd staat van het gezamenlijke geïntegreerde eenheden, en dat het deze was die beschoten werd bij het binnengaan van Damazin via de Mahaseel-poort. Verder blijkt dat ook dat de residentie van M. A. – gouverneur van de provincie Blauwe Nijl – aangevallen werd door het Soedanese leger, waarop M. A. de stad Damazin ontvluchtte. **Dat u enerzijds foutieve informatie verstrekt wat betreft de persoon die aangevallen werd bij het binnengaan van de stad Damazin, en anderzijds niet weet te vermelden dat de residentie van M. A. aangevallen werd, doen verder afbreuk aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen te Damazin te zijn geweest op de dag waarop deze stad in september 2011 werd aangevallen. Gezien deze aanval de kern uitmaakt van het door u geopperde asielrelaas, u beweert lid te zijn van SPLM-N, en u eveneens aangaf in contact te staan met uw echtgenote en broers, die op heden nog steeds in Damazin wonen, is uw onwetendheid betreffende de gebeurtenissen in Damazin in september 2011, uiterst opmerkelijk en schaadt ze de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.**

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan geen geloof gehecht worden aan uw beweerd permanent en recent verblijf in de stad Damazin te Soedan, noch aan het door u geopperde lidmaatschap van de beweging SPLM-N.

U heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar Soedan, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde kopie van uw geboorteakte wijzigt bovenstaande vaststellingen niet. De kopie van de geboorteakte die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. Voorts bezit dit document geen relevantie in het kader van het door u geopperde asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet

louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van het artikel 1, A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951; de schending van artikel 15, sub c, van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, gelezen in samenhang met artikel 2, sub e, van deze richtlijn; de schending van de artikelen 48/2 en 48/3 en 62 van de vreemdelingenwet; de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juni 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering; de schending van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsverplichting; de schending van de artikelen 2 en 3 van het Europese Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden. Verzoeker stelt ten slotte dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout.

3.2. Aangaande de aangevoerde schending van de Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, dient te worden vastgesteld dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van voormelde Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 verstreek op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet. Dit onderdeel van het middel is ongegrond.

3.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

3.5. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en relevante familieleden met

betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

3.6. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet naar behoren aantoont. De commissaris-generaal stelt terecht dat de voorgelede fotokopie van een geboorteakte onvoldoende is om verzoekers identiteit aan te tonen nu een fotokopie gemakkelijk te vervalsen is met allerlei knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135) en dit stuk bovendien geen objectieve gegevens vertoont die eenduidig aan verzoeker te verbinden zijn (foto, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens). Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker op het CGVS beweert dat de tolk op de Dienst Vreemdelingenzaken verkeerde gegevens heeft genoteerd over zijn echtgenote terwijl niet kan worden ingezien waarom de tolk verzoekers verklaarde geboorteplaats Kosti wel correct noteerde en deze van zijn echtgenote niet. De verklaring van verzoeker op het CGVS dat de tolk hem niet begreep kan niet overtuigen, nu niet kan worden ingezien waarom de tolk wel begreep dat verzoeker verklaarde dat zijn echtgenote in Damazin woonde maar niet dat ze er zou geboren zijn. Er kan dan ook slechts worden vastgesteld dat uit het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoeker gesteld heeft dat zijn vrouw geboren is in Khartoum en ze er ook zijn gehuwd en niet in Damazin zoals hij achteraf beweerde bij de CGVS.

3.7. Voorts kan uit het administratief dossier slechts een verregaande onbekendheid blijken met Damazin. Uit de vaststelling dat verzoeker die hogere niet-universitaire studies heeft gedaan en werkzaam was als verpleger, onwetend is over de treinverbinding in Damazin, het telefonisch zonenummer niet kent, noch weet of er een universiteit was en uit de overige pertinente argumenten van de bestreden beslissing inzake geografische en administratieve bijzonderheden over Damazin en het Zuidelijk gedeelte van Soedan, kan slechts afgeleid worden dat verzoekers herkomst uit het Zuidelijk gedeelte van Soedan geheel verzonnen voorkomt. Verzoeker brengt ook in zijn verzoekschrift geen argumenten aan die zijn verregaande onwetendheid kunnen toelichten. Er kan dan ook slechts vastgesteld worden dat de kern van verzoekers asielrelaas met name zijn problemen in Damazin, in het Zuidelijk gedeelte van Soedan niet waarachtig kunnen zijn nu hij geen bekendheid aantoont met deze stad, laat staan dat hij er ooit een permanente verblijfplaats had. Dit kan tevens blijken uit verzoekers onbekendheid met de ingrijpende gebeurtenissen in deze streek waaronder de opsplitsing van zijn land in Soedan en Zuid-Soedan. Immers het kan ook een niet-politiek bewuste persoon uit deze regio niet voorbijgaan dat Zuid-Soedan onafhankelijk werd te meer daar deze gebeurtenis plaatsgreep enkele maanden voor verzoekers beweerde vertrek uit Soedan en dit vertrek net werd ingegeven door zijn activiteiten voor de 'Sudan People's Liberation Movement'.

3.8. Ten slotte stelt de bestreden beslissing terecht dat verzoeker geen politieke kennis aantoont die minimaal verwacht kan worden van een persoon die jarenlang in Damazin, in het Zuidelijk gedeelte van Soedan woonde, laat staan van een persoon die een illegale politieke beweging aanhangt. Verzoeker kan de opsplitsing van de 'Sudan People's Liberation Movement' in een noordelijke en een zuidelijke sectie noch politiek, noch in de tijd correct situeren. Evenmin is hij bekend met de twee grote figuren die de onafhankelijkheid van Zuid-Soedan hebben geleid. Zijn overige verklaringen zijn zoals de bestreden beslissing terecht aanhaalt (dat J. G. de SPLM stichtte en er een noordelijke sectie is vanaf 1984, de oprichting van de SPLM-N, de aanvallen op Damazin in september 2011) geheel in strijd met de bijgevoegde landeninformatie die verzoeker niet weerlegt. Er zijn dan ook geen elementen voorhanden om enigszins aan te nemen dat verzoeker politiek geïnteresseerd was en aldus evenmin dat hij een dermate doorgedreven politieke opvatting had dat hij een afscheidingsbeweging steunde.

3.9. Verzoeker voert enkel theoretische beschouwingen aan die de motieven van de bestreden beslissing niet kunnen weerleggen. Zijn bewering dat de asielzoeker kan volstaan "om een omstandig relaas te geven omtrent het gebeurde" is niet ernstig nu het uiteraard niet kan volstaan om loutere verklaringen af te leggen of een verhaal te verzinnen. De verklaringen van een asielzoeker kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-

Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Immers de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205).

3.10. Volledigheidshalve dient te worden vastgesteld dat de verwijzing in het verzoekschrift naar *“bovenstaande duidelijk recente Mensenrechtenrapporten van algemene bekendheid en in een toegankelijke taal voor juristen”* niet dienstig is nu geen mensenrechtenrapporten werden toegevoegd of geciteerd.

3.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Het louter citeren van (rechts)theoretische en rechtsfilosofische beschouwingen, zonder het concreet verband aan te tonen met verzoekers situatie of land van herkomst, doet niet ter zake en is derhalve niet relevant. Verzoeker toont niet aan afkomstig te zijn uit Damazin, noch dat hij ooit politiek geïnteresseerd was, noch dat hij hiervoor verontrust werd. Verzoeker brengt in het verzoekschrift geen enkel nuttig gegeven aan dat de bestreden beslissing kan weerleggen. Er kan dan ook slechts blijken dat verzoeker Soedan niet verlaten heeft omwille van redenen zoals vervat in de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK